

Skatteministeriet

17. maj 2024
J.nr. 2022-14171

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 183 - Forslag til lov om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af aftale om grøn skattereform for industri m.v. fra juni 2022, ændringer som følge af emissionsafgiftsloven og udvidelse af adgang til ekstraordinær genoptagelse på afgiftsområdet m.v.).

Hermed sendes ændringsforslag, som jeg ønsker at stille til 2. behandlingen af ovennævnte lovforslag.

Det bemærkes, at ændringsforslag nr. 8 har til formål at sikre, at virksomheder, der fanger CO₂ med henblik på lagring, kan få tilbagebetalt den del af afgiften, der kan henføres til den fangede CO₂, idet energibeskatningsdirektivets minimumssatser fortsat skal overholdes.

Den i ændringsforslaget foreslåede model for sikring af overholdelsen af minimumssatserne indebærer, at der vil kunne forekomme tilfælde, hvor der ved fjernvarmeværkers leverancer til rumvarme ikke sker en reduktion af afgiften ned til det lavest mulige. Der arbejdes med en løsning herpå, som forventes at kunne indarbejdes i et ændringsforslag, der fremsættes til 2. behandlingen uden for betænkningen.

Der har været en god dialog med bl.a. Dansk Fjernvarme om udformningen af ændringsforslaget. Dansk Fjernvarme er også orienteret om den løsningsmodel, der arbejdes på for at sikre, at afgiften altid reduceres ned til det lavest mulige, og har erklæret sig enig i, at modellen forekommer at være den optimale.

Jeppe Bruus

/ Kathrine Waage

Ændringsforslag

til

Forslag til lov om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af aftale om grøn skattereform for industri m.v. fra juni 2022, ændringer som følge af emissionsafgiftsloven og udvidelse af adgang til ekstraordinær genoptagelse på afgiftsområdet m.v.) (L 183)

Til § 1

1) I den under *nr. 1* foreslåede affattelse af § 2, *stk. 1, nr. 11, 3. pkt.*, ændres ”1. pkt.” til: ”1. og 2. pkt.”

[Rettelse af henvisning]

2) I den under *nr. 1* foreslåede affattelse af § 2, *stk. 1, nr. 11, 5. pkt.*, ændres ”1. og 2. pkt.” til: ”1.-4. pkt.”

[Rettelse af henvisning]

3) I den under *nr. 2* foreslåede § 2, *stk. 3*, indsættes efter ”pr. ton”: ”udledt”.

[Sproglig korrektion]

4) I den under *nr. 7* foreslåede § 7, *stk. 1, nr. 5*, udgår ”anvendelse af”.

[Sproglig korrektion]

5) I den under *nr. 13* foreslåede ændring af § 9 ændres ”§§ 9 a, 9 b, 9 d og 9 e” til: ”§§ 9 a, 9 b og 9 d-9 f”.

[Konsekvens af ændringsforslag nr. 8]

6) I den under *nr. 14* foreslåede affattelse af § 9 a, *stk. 2*, ændres i 4. *pkt.* ”stk. 1 og 2” til: ”1. og 2. pkt. og stk. 1”.

[Rettelse af henvisning]

7) I den under *nr. 20* foreslåede § 9 e, *stk. 5*, ændres ”der” til: ”der, jf. stk. 1,” og ”m.v., jf. stk. 1” ændres til: ”m.v.”

[Sproglig korrektion]

8) Efter den under *nr. 20* foreslåede § 9 e indsættes:

”§ 9 f. En momsregistreret virksomhed, der efter regler fastsat i medfør af stk. 6 har indgået en aftale, kan få tilbagebetalt afgiften for afgiftspligtige produkter pr. ton CO₂, der er fanget og geologisk lagret. Afgiften kan tilbagebetales fra tidspunktet, hvor fangsten har fundet sted. Det beløb, hvormed afgiften kan tilbagebetales, opgøres efter stk. 2-4 særskilt for hvert anlæg, der er omfattet af en aftale efter 1. pkt. Det samlede tilbagebetalingsbeløb anføres på virksomhedens angivelser efter merværdiafgiftsloven for den momsperiode, hvor fangsten af CO₂ er sket. Beløbet angives i hele kroner.

Stk. 2. Virksomheder omfattet af stk. 1 skal opgøre den samlede udledning af CO₂ fra det anlæg, som aftalen vedrører, og den fangede mængde CO₂ fra anlægget. Opgørelsen af den samlede udledning af CO₂ skal foretages inden fangstpunktet. Opgørelsen af den fangede mængde CO₂ skal ske i overensstemmelse med de krav til måling m.v., der fremgår af de til enhver tid gældende EU-regler om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner. Opgørelserne skal foretages pr. kalendermåned.

Stk. 3. Tilbagebetalingen beregnes på grundlag af den afgift, der kan opgøres for de i måneden forbrugte energiprodukter, før tilbagebetaling efter denne bestemmelse. Tilbagebetalingen opgøres til det beløb, der fremkommer ved at gange afgiften efter 1. pkt. med en fordelingsfaktor for måneden. Fordelingsfaktoren for måneden opgøres ved at dividere den samlede fangede mængde CO₂ med den samlede udledning af CO₂.

Stk. 4. Afgiften fra et ikkekvoteomfattet anlæg kan uanset stk. 3 ikke udgøre et beløb pr. ton CO₂, der er lavere end en afgift svarende til 4,5 kr. pr. GJ for varer omfattet af lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., 1,2 kr. pr. GJ for varer omfattet af lov om naturgas og bygas m.v. og 1,2 kr. pr. GJ for varer omfattet af lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. Hvis virksomheden ikke kan dokumentere en opgørelse efter 1. pkt., skal afgiften udgøre mindst 20 pct. i 2025-2028 og 10 pct. i 2029 og frem af afgiften opgjort før tilbagebetalingen.

Stk. 5. Modtager en virksomhed varme eller kulde, hvor afgiften er nedsat efter stk. 4, skal godtgørelsen efter § 9 e nedsættes, så satserne i stk. 4 overholdes.

Stk. 6. Skatteministeren fastsætter efter aftale med klima-, energi- og forsyningsministeren regler om, hvilken myndighed der indgår aftale med virksomheder efter stk. 1, indholdet af disse aftaler, herunder om kontrol og administration af aftalerne, samt om krav til fakturaoplysninger ved levering af varme eller kulde fra virksomheder, der har indgået en sådan aftale.”

[Mulighed for tilbagebetaling af CO₂-afgift, når emissionerne fanges og lagres]

9) I den under *nr. 21* foreslåede ændring af § 10, *stk. 4, 1. pkt.*, ændres ”§§ 9 a, 9 b og 9 e” til: ”§§ 9 a, 9 b, 9 e og 9 f”.

[Konsekvens af ændringsforslag nr. 8]

10) I den under *nr. 24* foreslåede ændring af § 13, *stk. 3*, ændres ”§§ 9 a, 9 b eller 9 e” til: ”§§ 9 a, 9 b, 9 e eller 9 f”.

[Konsekvens af ændringsforslag nr. 8]

Til § 3

11) I den under *nr. 6* foreslåede affattelse af § 10 a ændres i *1. pkt.* ”4,5 kr. pr. GJ” til: ”1,2 kr. pr. GJ”, og i *2. pkt.* ændres ”4,5 kr. GJ” til: ”1,2 kr. pr. GJ”.

[Nedsættelse af processatsen i gasafgiftsloven til 1,2 kr. pr. GJ og sproglig korrektion]

Til § 4

12) I den under *nr. 4* foreslåede affattelse af § 8 a ændres i *1. og 2. pkt.* to steder ”4,5 kr. pr. GJ” til: ”1,2 kr. pr. GJ”.

[Nedsættelse af processatsen i kulafgiftsloven til 1,2 kr. pr. GJ]

Bemærkninger

Til nr. 1 og 2

Med lovforslagets § 1, nr. 1, foreslås det at nyaffatte CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 1 og 2, hvorved stk. 1, nr. 11, vil få følgende ordlyd:

”Naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³: 160,6 øre pr. Nm³. Naturgas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³, der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg i tillæg til 1. pkt.: 27,5 øre pr. Nm³. For gas nævnt i 1. og 2. pkt., foretages der en forholdsmæssig regulering af afgiften ved en lavere eller højere brændværdi end 39,6 MJ pr. Nm³.”

Det foreslås med ændringsforslag nr. 1 og 2, at i den under *nr. 1* foreslåede affattelse af § 2, *stk. 1, nr. 11*, ændres i 3. *pkt.* ”1. pkt.” til ”1. og 2. pkt.”, og i 5. *pkt.* ændres ”1. og 2. pkt.” til ”1.-4. pkt.”

Der er alene tale om rettelse af en lovteknisk fejl i henvisningerne.

Til nr. 3

Med lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås det, at der i CO₂-afgiftslovens § 2 indsættes et nyt *stk. 3*, hvorefter registrerede virksomheder som alternativ til *stk. 1, nr. 19*, kan vælge, at den afgiftspligtige vares CO₂-udledning beregnes eller analyseres på baggrund af akkrediterede målinger eller andre målinger af tilsvarende kvalitet, jf. *stk. 9*, og pålægges en afgiftssats på 711,6 kr. pr. ton CO₂ (2015-niveau).

Det foreslås med ændringsforslag nr. 3, at der i den under *nr. 2* foreslåede § 2, *stk. 3*, efter ”pr. ton” indsættes ”udledt”.

Der er tale om en sproglig korrektion uden indholdsmæssig betydning.

Til nr. 4

Med lovforslagets § 1, nr. 7, foreslås det bl.a., at der indsættes en ny bestemmelse i CO₂-afgiftslovens § 7, *stk. 1, nr. 5*, med følgende ordlyd:

”hvorefter jetfuel, der leveres fra en registreret virksomhed eller en virksomhed, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse, jf. § 8, til brug i luftfartøjer til flyvninger, for hvilke et luftfartsselskab er registreret for afgift efter emissionsafgiftsloven for CO₂-udledninger fra anvendelse af det konkrete luftfartøj, og”.

Det foreslås med ændringsforslag nr. 4, at der i den under *nr. 7* foreslåede § 7, *stk. 1, nr. 5*, udgår ”anvendelse af”.

Der er tale om en sproglig korrektion uden indholdsmæssig betydning.

Til nr. 5

Det følger af CO₂-afgiftslovens § 9, at afgiften efter nærværende lov ikke tilbagebetales, jf. dog §§ 9 a-9 d.

Med lovforslagets § 1, nr. 13, foreslås det i CO₂-afgiftslovens § 9 bl.a. at ændre ”§§ 9 a-9 d” til ”§§ 9 a, 9 b, 9 d og 9 e”.

Det foreslås med ændringsforslag nr. 5, at i den under *nr. 13* foreslåede ændring af CO₂-afgiftslovens § 9 ændres ”§§ 9 a, 9 b, 9 d og 9 e” til ”§§ 9 a, 9 b og 9 d-9 f”.

Dermed vil afgiften efter CO₂-afgiftsloven også kunne tilbagebetales efter § 9 f, der foreslås indsat ved ændringsforslag nr. 8.

Til nr. 6

Med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås det at nyaffatte CO₂-afgiftslovens § 9 a, stk. 2, hvorved den vil få følgende ordlyd:

”Der ydes delvis tilbagebetaling, jf. 3. pkt., af afgift af varme og afgiftspligtige varer som nævnt i stk. 1, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af varme, der leveres fra virksomheden, eller rumvarme eller varmt vand i virksomheden. Opgørelse af afgift af energiforbrug nævnt i 1. pkt. sker efter reglerne i § 11 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 8 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og § 10 i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. Tilbagebetaling efter 1. pkt. opgjort efter 2. pkt. reduceres med satsen for det pågældende energiprodukt efter § 2 ganget med 675/750 i 2025, med 615/750 i 2026, 555/750 i 2027, 495/750 i 2028, 435/750 i 2029 og 375/750 fra og med 2030, jf. dog 4. pkt. For varme opgjort efter stk. 1 og 2, der opfylder kravene i § 7, stk. 6, og § 7 b, stk. 1, reduceres tilbagebetalingen opgjort efter 1. og 2. pkt. dog med satsen i § 7, stk. 6, 2. og 3. pkt., og § 7 b, stk. 1, 2. og 3. pkt., ganget med 675/750 i 2025, med 615/750 i 2026, 555/750 i 2027, 495/750 i 2028, 435/750 i 2029 og 375/750 fra og med 2030.

Det foreslås med ændringsforslag nr. 6, at i den under *nr. 14* foreslåede affattelse af § 9 a, stk. 2, ændres i 4. pkt. ”stk. 1 og 2” til ”1. og 2. pkt. og stk. 1”.

Der er alene tale om en rettelse af en lovteknisk fejl i henvisningen.

Til nr. 7

Med lovforslagets § 1, nr. 20, foreslås det, at der indsættes en ny bestemmelse i CO₂-afgiftslovens § 9 e, hvor det af bestemmelsens stk. 5 vil fremgå, at skatteministeren kan fastsætte regler for opgørelsen af afgift af energiforbrug efter denne lov, der er tilbagebetalingsberettiget efter reglerne i § 11, stk. 3, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 10, stk. 3, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. eller § 9, stk. 9, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. stk. 1, og bestemmelser om dokumentation efter stk. 4.

Det foreslås med ændringsforslag nr. 7, at i den under *nr. 20* foreslåede § 9 e, stk. 5, ændres ”der” til ”der, jf. stk. 1,” og ”m.v., jf. stk. 1” ændres til ”m.v.”

Der er tale om en sproglig korrektion uden indholdsmæssig betydning.

Til nr. 8

Ved ændringsforslaget foreslås der indsat en ny bestemmelse i CO₂-afgiftslovens § 9f, der indebærer, at virksomheder, der fanger CO₂ med henblik på lagring, Carbon Capture and Storage (CCS), kan indgå en aftale med en statslig myndighed, således at virksomhederne kan få tilbagebetalt den del af afgiften, der kan henføres til den fangede CO₂. Herved sikres det, at der ikke skal betales afgift af CO₂, der ikke udledes. Dog vil minimumssatserne efter Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (herefter energibeskatningsdirektivet) skulle overholdes.

CCS er en teknologi, der består i fangst af CO₂ fra punktkilder, evt. tryksætning eller fordråbning med henblik på, transport heraf til en lagringslokalitet og injektion i en egnet geologisk formation til permanent lagring. CCS-teknologien er ikke udbredt i dag, men det forventes, at flere virksomheder vil investere i denne type teknologi.

De gældende regler om geologisk lagring af CO₂ findes i lov om anvendelse af Danmarks undergrund (herefter undergrundsloven) og i bekendtgørelse nr. 1425 af 30. november 2016 om geologisk lagring af CO₂ m.v. (herefter CCS-bekendtgørelsen). De danske regler om geologisk lagring af CO₂ er indført bl.a. som led i implementeringen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF om geologisk lagring af kuldioxid med senere ændringer (herefter CCS-direktivet).

Der er efter CO₂-afgiftsloven ikke mulighed for at fradrage CO₂-afgift for fanget og lagret CO₂.

Efter CO₂-afgiftslovens § 5, stk. 2, gælder der for kvoteomfattede anlæg, der forbrænder affald, en mulighed for at anvende opgørelser efter kvotereguleringen. Med lovforslagets § 1, nr. 4, foreslås det dog at ændre § 5, stk. 2, så det fremgår, at

bestemmelsen ikke indebærer mulighed for at undgå at skulle betale CO₂-afgift for CO₂, der er fanget og lagret i overensstemmelse med CO₂-kvotereguleringen.

Den manglende mulighed for at få tilbagebetalt afgiften af fanget CO₂ ved opgørelsen af CO₂-afgiften skal ses i lyset af, at afgiften efter CO₂-afgiftsloven pålægges på grundlag af CO₂-indholdet i de anvendte brændsler m.v. Loven er derfor reguleret af energibeskatningsdirektivet, der ikke umiddelbart giver mulighed for at afløfte afgiften af den mængde CO₂, der fanges ved CCS.

For at fremme anvendelsen af CCS foreslås det, at der ikke skal betales afgift af den CO₂, der fanges og geologisk lagres, når der er indgået en aftale med en statslig myndighed.

En aftaleordning som den foreslåede har hjemmel i energibeskatningsdirektivets artikel 17, stk. 1, litra b, hvoraf det fremgår, at medlemsstaterne kan anvende lavere afgifter (ned til minimumssatserne) på elektricitet og energiprodukter efter indgåelse af aftaler med virksomheder m.v., hvis disse aftaler medfører opfyldelsen af miljøbeskyttelsesmål eller forbedret energieffektivitet.

Det foreslås i § 9 f, *stk. 1, 1. pkt.*, at en momsregistreret virksomhed, der efter regler fastsat i medfør af stk. 6 har indgået en aftale, kan få tilbagebetalt afgiften for afgiftspligtige produkter pr. ton CO₂, der er fanget og geologisk lagret.

Efter den foreslåede bestemmelse vil momsregistrerede virksomheder, der fanger CO₂ med henblik på geologisk lagring, kunne indgå en aftale efter regler fastsat i medfør af forslaget til stk. 6 og derved få mulighed for tilbagebetaling af CO₂-afgift. Aftalen skal vedrøre udledninger fra konkrete anlæg.

De virksomheder, der kan indgå en aftale, vil skulle være momsregistrerede, mens det derimod ikke vil være et krav, at virksomheden er registreringspligtig efter CO₂-afgiftsloven. Da tilbagebetalingen kun vedrører CO₂-afgift, vil indgåelse af en aftale kun være relevant for virksomheder, som anvender energiprodukter, som er afgiftspligtige efter CO₂-afgiftsloven.

Reglerne om det konkrete indhold af og vilkårene i de aftaler, der indgås, herunder om hvilken statslig myndighed aftalen vil skulle indgås med, foreslås i stk. 6 at blive fastsat af skatteministeren efter aftale med klima-, energi- og forsyningsministeren, jf. bemærkningerne til denne bestemmelse nedenfor.

Det foreslås i stk. 1, *2. pkt.*, at afgiften kan tilbagebetales fra tidspunktet, hvor fangsten har fundet sted.

Dermed vil virksomheder kunne anmode om tilbagebetaling af afgift fra det tidspunkt, hvor fangsten er sket, selv om den fangede CO₂ endnu ikke er lagret. Hvis der ikke sker lagring efter fangsten, vil virksomheden ikke være berettiget til at få afgiften af den fangede CO₂ tilbagebetalt. Afgørende for, om der er krav på at få

afgiften af den fangede CO₂ tilbagebetalt, vil være, om den fangede CO₂ faktisk lagres i overensstemmelse med aftalevilkårene. En almindelig forsinkelse mellem fangst- og lagringstidspunktet medfører derfor ikke, at virksomheden ikke kan få afgiften af den fangede CO₂ tilbagebetalt.

Sker der ikke lagring i overensstemmelse med aftalevilkårene, og er der allerede sket tilbagebetaling af afgiften, vil den del af den tilbagebetalte afgift, der vedrører den ikkelagrede CO₂, skulle efterbetales. Da tilbagebetalingen i givet fald er sket med urette, vil opkrævningslovens § 5 finde anvendelse.

Det foreslås i *stk. 1, 3.-5. pkt.*, at det beløb, hvormed afgiften kan tilbagebetales, opgøres efter *stk. 2-4* særskilt for hvert anlæg, der er omfattet af en aftale efter *1. pkt.* Det samlede tilbagebetalingsbeløb anføres på virksomhedens angivelser efter merværdiafgiftsloven for den momsperiode, hvor fangsten af CO₂ er sket. Beløbet angives i hele kroner.

Virksomheder, der har indgået aftale efter *stk. 1*, vil således skulle lave særskilte opgørelser af den del af afgiften, der kan tilbagebetales, for hvert enkelt anlæg, der er omfattet af aftalen. Opgørelserne vil skulle foretages efter det foreslåede *stk. 2*, mens tilbagebetaling af afgiften sker efter de foreslåede *stk. 3 og 4*.

Det vil i de regler, der kan fastsættes efter det foreslåede *stk. 6*, nærmere kunne afgrænses, hvilke enheder der skal anses for at udgøre et særskilt anlæg.

Virksomheder, der anvender ordningen, vil i momsangivelsen i feltet for CO₂-afgift skulle angive den samlede afgift, der kan tilbagebetales (fradrages). Angivelsen vil skulle ske for den momsperiode, hvor fangsten af CO₂ er sket.

Virksomhederne vil på fakturaen skulle påføre den faktisk betalte afgift, dvs. efter fradrag for den del af afgiften, der tilbagebetales over momsangivelsen. På den faktura, som virksomheden udsender, må således som betalt afgift alene fremgå det afgiftsbeløb, som virksomheden har betalt efter tilbagebetaling for fanget og geologisk lagret CO₂. Dermed mindskes CO₂-afgiftstilsvaret også i senere led, når f.eks. et fjernvarmeværk har fanget CO₂ med henblik på lagring og indgået aftale efter *stk. 1*. Der vil i medfør af forslaget til *stk. 6* kunne fastsættes krav til de oplysninger, der skal fremgå af fakturaerne, således at det for aftagerne er muligt at fastslå, om, og i givet fald i hvilket omfang, de vil kunne kræve godtgørelse af afgiften, når varme eller kulde er anvendt til proces.

Godtgørelser efter CO₂-afgiftsloven ydes generelt ved tilbagebetaling i virksomhedens momsangivelse. Forslaget følger dermed samme ordning som den, der i øvrigt anvendes, når der er adgang til tilbagebetalinger efter CO₂-afgiftsloven.

Virksomheder, der er registreret efter CO₂-afgiftsloven, kan generelt fradrage CO₂-afgift, som de angiver til Skatteforvaltningen. En sådan nettoafregning kan

også anvendes for registrerede virksomheder ved godtgørelse for fanget og geologisk lagret CO₂.

Det foreslås i *stk. 2, 1. og 2. pkt.*, at virksomheder omfattet af stk. 1 skal opgøre den samlede udledning af CO₂ fra det anlæg, som aftalen vedrører, og den fangede mængde CO₂ fra anlægget. Opgørelsen af den samlede udledning af CO₂ skal foretages inden fangstpunktet.

Virksomheder, der indgår en aftale efter stk. 1, vil således skulle lave særskilte opgørelser af den samlede udledning af CO₂ – før fangsten – fra hvert af de anlæg, som aftalen vedrører. Virksomheden vil også skulle lave særskilte opgørelser af mængden af CO₂, der fanges fra hvert af disse anlæg. Opgørelserne vil blive anvendt til beregning af nedsættelsen af afgiften.

Fangstpunktet for CCS er det punkt, hvor der efter MR-forordningen sker opgørelse af de mængder af CO₂, som ikke udledes fra anlægget, men overføres fra anlægget med henblik på langsigtet geologisk lagring, jf. MR-forordningens artikel 49.

Virksomhedens opgørelser skal vedrøre al udledt CO₂ fra ethvert anlæg, der er omfattet af aftalen, dvs. CO₂ fra både afgiftspligtige og ikkeafgiftspligtige brændsler.

Det foreslås i *stk. 2, 3. og 4. pkt.*, at opgørelsen af den fangede mængde CO₂ skal foretages i overensstemmelse med de krav til måling m.v., der fremgår af de til enhver tid gældende EU-regler om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner. Opgørelserne skal foretages pr. kalendermåned.

Virksomheden vil derfor efter forslaget for hver kalendermåned skulle foretage opgørelserne i overensstemmelse med de regler, der fremgår af Kommissionens gennemførelsesforordning om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner fra de aktiviteter, der er omfattet af direktiv 2003/87/EF (herefter MR-forordningen).

MR-forordningen fastlægger reglerne for overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og aktivitetsdata i henhold til direktiv 2003/87/EF (kvotedirektivet). MR-forordningen gælder for overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner, som er specificeret i forhold til de aktiviteter, der er opført i kvotedirektivets bilag I og III, for aktivitetsdata fra stationære anlæg, luftfartsaktiviteter og frigivne brændselsmængder fra de aktiviteter, der er omhandlet i kvotedirektivets bilag III, der omhandler forbrug af brændsel i bygningssektoren, vejtransportsektoren og øvrige sektorer.

MR-forordningens artikel 43 indeholder regler om bestemmelse af emissioner. Det følger af stk. 1, at driftslederen bestemmer de årlige emissioner fra en emissionskilde i løbet af rapporteringsperioden ved at summere alle timeværdier af den målte drivhusgaskoncentration ganget med timeværdier for røggasstrømmen, hvor

timeværdierne er gennemsnit af alle individuelle måleresultater for den respektive driftstime. For så vidt angår CO₂-emissioner, fastsætter driftslederen de årlige emissioner baseret på ligning 1 i bilag VIII. Kulmonoxid (CO) udledt i atmosfæren behandles som den molære ækvivalensmængde af CO₂.

Af artikel 43, stk. 2, følger, at såfremt der findes flere emissionskilder i et anlæg, og disse ikke kan måles som én emissionskilde, måler driftslederen emissionerne fra disse emissionskilder separat og lægger resultaterne sammen for at opnå de samlede emissioner for den pågældende gas i rapporteringsperioden.

Efter artikel 43, stk. 3, bestemmer driftslederen drivhusgaskoncentrationen i røggassen ved kontinuerlig måling på et repræsentativt punkt ved hjælp af én af følgende metoder: a) direkte måling, b) i tilfælde af en høj koncentration i røggassen beregnes koncentrationen ved hjælp af en indirekte koncentrationsmåling ligning 3 i bilag VIII og under hensyntagen til de målte koncentrationsværdier for alle andre komponenter af gasstrømmen som fastlagt i driftslederne overvågningsplan.

MR-forordningen indeholder i artikel 49 regler om overførsel af CO₂.

Efter artikel 49, stk. 1, fratrækker driftslederen fra anlæggets emissioner den CO₂, som stammer fra fossilt kulstof i aktiviteter, der er omfattet af kvotedirektivets bilag I, og som ikke udledes fra anlægget, men overføres fra anlægget med henblik på langsigtet geologisk lagring.

Efter artikel 49, stk. 3, anvender driftslederen en målingsbaseret metode, bl.a. i henhold til direktivets artikel 43, 44 og 45 for at opgøre mængden af overført CO₂ fra et anlæg til et andet. Emissionskilden skal svare til målingspunktet, og emissionerne udtrykkes som mængden af overført CO₂.

Efter artikel 49, stk. 4, anvender driftslederen det højeste metodettrin, jf. definitionen i bilag VIII, afsnit 1, til bestemmelse af mængden af overført CO₂ fra et anlæg til et andet. Driftslederen kan dog anvende det næste lavere metodettrin, forudsat at vedkommende kan dokumentere, at anvendelsen af det højeste metodettrin, som defineres i bilag VIII, afsnit 1, ikke er teknisk mulig eller medfører urimelige omkostninger.

En virksomhed, der indgår en aftale efter stk. 1, vil skulle foretage opgørelser i overensstemmelse med ovenstående bestemmelser m.v.

Da MR-forordningen finder anvendelser på aktiviteter omfattet af kvotedirektivet, vil det ikke være alle virksomheder, der indgår en aftale med den statslige myndighed efter det foreslåede stk. 1, der i forvejen foretager opgørelser efter MR-forordningen. For at opnå adgang til fradrag for CO₂-afgift af den fangede CO₂, vil virksomheden dog efter aftaleordningen skulle forpligte sig til at foretage sådanne opgørelser i overensstemmelse med MR-forordningen.

Udledninger, der ikke har en fastsat emissionsfaktor efter MR-forordningen, skal også overvåges og indgå i den årlige udledningsrapport. Af MR-forordningen fremgår regler om, hvordan emissionsfaktoren skal fastsættes. Disse udledninger vil skulle medregnes i den samlede mængde udledt CO₂ og i den samlede mængde fanget CO₂. Ved opgørelse af den udledte og den fangede mængde CO₂ efter MR-forordningen indgår også ikkeenergirelaterede udledninger.

Udledning i form af udslip eller udsivning af CO₂ efter fangst af CO₂, der måtte indtræffe, efter at den fangede CO₂ er overført til en transport- eller lagringsvirksomhed, vil ikke medføre, at den registrerede virksomhed, der har indgået en aftale, vil skulle svare afgift af den udledte CO₂. Da CCS er en kvoteomfattet aktivitet, vil sådanne udledninger i stedet blive omfattet af en kvotereturneringspligt, og, hvis de foregår inden for anvendelsesområdet af den foreslåede emissionsafgiftslov, af emissionsafgift.

Det foreslås i *stk. 3*, at tilbagebetalingen beregnes på grundlag af den afgift, der kan opgøres for de i måneden forbrugte energiprodukter, før tilbagebetaling efter denne bestemmelse. Tilbagebetalingen opgøres til det beløb, der fremkommer ved at gange afgiften efter 1. pkt. med en fordelingsfaktor for måneden. Fordelingsfaktoren for måneden opgøres ved at dividere den samlede fangede mængde CO₂ med den samlede udledning af CO₂.

Tilbagebetalingsmuligheden gælder for virksomheder for CO₂-udledning fra de anlæg, hvorom der er indgået aftale omfattet af *stk. 1*. Tilbagebetalingsmuligheden skal beregnes pr. måned og fratrækkes i det beløb, der kan opgøres som afgiftsbeløbet efter loven for samme måned, idet dette afgiftsbeløb opgøres uden hensyn til den stedfundne fangst af CO₂.

Virksomheden vil dermed skulle anvende opgørelserne af den samlede mængde udledt CO₂ og den samlede mængde fanget CO₂ til at beregne en fordelingsfaktor. Denne fordelingsfaktor anvendes til at opgøre, hvor stor en andel af virksomhedens samlede CO₂-udledning fra anlæg omfattet af aftalen efter *stk. 1*, der er fanget med henblik på geologisk lagring. Fordelingsfaktoren skal beregnes pr. anlæg, der er omfattet af aftalen efter *stk. 1*.

Fordelingsfaktoren ganges herefter med det samlede afgiftstilsvare, der relaterer sig til virksomhedens udledning fra det anlæg, som fordelingsfaktoren er beregnet ud fra. Afgiftstilsvaret nedsættes med resultatet heraf.

Fordelingsfaktoren beregnes med udgangspunkt i afgiften efter fradrag for kraftvarmeproduktion.

Anvendelsen af en fordelingsfaktor medfører mulighed for en administrerbar opgørelse af tilbagebetalingsberettiget afgift, når det er ikke muligt at lave en fordeling mellem afgiftspligtigt og ikkeafgiftspligtigt CO₂ i den fangede mængde.

Eksempel

En virksomhed anvender i en afgiftsperiode både stenkul, der er afgiftspligtigt, og halm i rene læs, der ikke er afgiftspligtigt, i et anlæg, der er omfattet af aftalen.

Den samlede CO₂-udledning fra stenkul og halm inden fangstpunktet udgør 800 ton CO₂. Den fangede mængde fra anlægget udgør 300 ton CO₂.

Fordelingsfaktoren findes ved at dividere den fangede mængde med den udledte mængde, og regnestykket vil se ud som følgende:

$$300/800=0,375$$

Fordelingsfaktoren vil dermed være 0,375 for det konkrete anlæg i afgiftsperioden.

Har virksomheden forbrugt 3.000 GJ stenkul i afgiftsperioden, hvor afgiftssatsen er 100 kr. pr. GJ, vil afgiften for CO₂ fra dette forbrug udgøre 300.000 kr. Har virksomheden samtidig brugt 3.000 GJ af et energiprodukt, der ikke er afgiftspligtigt efter CO₂-afgiftsloven, vil afgiften for CO₂ fra dette forbrug udgøre 0 kr.

Fordelingsfaktoren ganges med virksomhedens samlede afgiftstilsvarende for afgiftsperioden, altså de 300.000 kr.

$$300.000 \text{ kr.} * 0,375 = 112.500 \text{ kr.}$$

Virksomheden vil dermed i momsangivelsen kunne angive et fradrag i sin CO₂-afgiftsbetaling på 112.500 kr. Virksomheden ender derfor med for afgiftsperioden at betale 300.000 kr. - 112.500 kr. = 187.500 kr.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at afgiften fra et ikkekvoteomfattet anlæg uanset stk. 3 ikke kan udgøre et beløb pr. ton CO₂, der er lavere end en afgift svarende til 4,5 kr. pr. GJ for varer omfattet af lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., til 1,2 kr. pr. GJ for varer omfattet af lov om naturgas og bygas m.v. og til 1,2 kr. pr. GJ for varer omfattet af lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.

Ikkekvoteomfattede virksomheder vil dermed mindst skulle betale afgift svarende til minimumssatserne efter EU's energibeskatningsdirektiv fastsat pr. afgiftslov for den samlede afgiftspligtige CO₂-udledning pr. måned. En ikkekvoteomfattet virksomhed, der opgør det beløb, der mindst vil skulle betales i afgift, efter den foreslåede bestemmelse, vil skulle kunne opgøre og dokumentere den anvendte fordeling mellem brændslerne ved beregning af nedsættelsen af godtgørelsen, således at det er muligt for Skatteforvaltningen at kontrollere, at tilbagebetalingsbeløbet er korrekt opgjort.

Det bemærkes, at det ikke er nødvendigt at begrænse tilbagebetalingen for kvoteomfattede virksomheders vedkommende, da de under alle omstændigheder betaler afgift svarende til EU's minimumssatser, fordi de betaler afgift efter energiafgiftslovene.

Det foreslås i stk. 4, 2. pkt., at hvis virksomheden ikke kan dokumentere en opgørelse efter 1. pkt., skal afgiften udgøre mindst 20 pct. i 2025-2028 og 10 pct. i 2029 og frem af afgiften opgjort før tilbagebetalingen.

Den foreslåede bestemmelse tager højde for, at EU's minimumssatser er angivet i kr. pr. GJ og angivet pr. afgiftslov, mens afgift efter CO₂-afgiftsloven ikke beregnes på baggrund af GJ, men en række andre enheder. En opgørelse af den afgift, der mindst vil skulle betales for at overholde minimumssatserne efter forslaget til 1. pkt., forudsætter, at virksomheden er i stand til at foretage og dokumentere en opgørelse baseret på EU's minimumssatser angivet i kr. pr. GJ.

Forventer virksomheden ikke at kunne godtgøre en opdeling af udledningen af CO₂ fra varer efter forslaget til 1. pkt., vil loftet for nedsættelsen af afgift i stedet skulle beregnes efter det foreslåede 2. pkt., hvor den højeste minimumssats er omregnet til en procentsats. Det vil medføre, at virksomheden vil kunne sikre, at minimumssatserne overholdes, ved at gange afgiftstilsvaret inden tilbagebetalingen med procentsatsen efter 2. pkt.

Da forhøjelsen af CO₂-afgiften indføres for procesforbruget fra 375 kr. pr. ton CO₂ i 2025 til 750 kr. pr. ton CO₂ i 2030 (2022-niveau), foreslås procentsatserne i 2025-2028 at udgøre 80 pct. og fra 2029 at udgøre 90 pct.

Det svarer til, at hvis der f.eks. i 2025 fanges og lagres 90 pct. CO₂ af den samlede mængde udledt CO₂, skal afgiften godtgøres fuldt af 80 pct. af udledningen.

Eksempel

En virksomhed med ikkekvoteomfattet anlæg har indgået aftale efter det foreslåede stk. 1. I anlægget anvendes 3.000 GJ naturgas, hvilket svarer til en udledning på 171 ton CO₂ ved en emissionsfaktor på 0,057 ton CO₂ pr. GJ naturgas.

Ved en afgift på ca. 400 kr. pr. ton CO₂ i 2025 for ikkekvoteomfattet proces udgør CO₂-afgiften for anlægget:

$$400 \text{ kr. pr. ton CO}_2 * 171 \text{ ton CO}_2 = 68.400 \text{ kr.}$$

Den samlede CO₂-afgift for virksomhedens ikkekvoteomfattede proces for anlægget udgør 68.400 kr.

I 2025 vil der, uanset hvor meget CO₂ der fanges og lagres ved CCS, maksimalt kunne tilbagebetales 80 pct. af afgiften. Det svarer til en tilbagebetaling på $68.400 * 0,8 = 54.720$ kr.

Dermed vil virksomheden skulle betale CO₂-afgift på minimum $68.400 - 54.720 = 13.680$ kr. Det svarer i gennemsnit til en afgift på $13.680 \text{ kr.} / 3.000 \text{ GJ} = 4,56$ kr. pr. GJ, hvilket overholder EU's højeste minimumsafgiftssats på 4,5 kr. pr. GJ.

Dermed vil tilbagebetalingen maksimalt kunne udgøre 13.680 kr., selv om der i 2025 fanges 90 pct. af CO₂-udledningen. Fanges der mindre end 80 pct., vil EU's minimumssatser dog blive overholdt, og tilbagebetalingen vil således kunne opgøres til det beløb, der kan beregnes efter stk. 3.

Det foreslås i *stk. 5*, at modtager en virksomhed varme eller kulde, hvor afgiften er nedsat efter stk. 4, skal godtgørelsen efter § 9 e nedsættes, så satserne i stk. 4 overholdes.

Efter det foreslåede § 9 e i CO₂-afgiftsloven kan virksomheder med proces få godtgjort en andel af CO₂-afgiften i perioden 2025-2029. En godtgørelse efter § 9 e, stk. 3, skal ske på en måde, så satserne i stk. 4 overholdes. Tilbagebetalingen efter § 9 e, stk. 3, vil skulle ske med udgangspunkt i den afgift, der faktureres til virksomheden.

Den modtagende virksomhed vil kunne få afgiften nedsat i overensstemmelse med § 9 f, stk. 4, reduceret med de satser, der fremgår af § 9 e, stk. 3. Satserne i § 9 e, stk. 3, er 350/750 i 2025, 430/750 i 2026, 510/750 i 2027, 590/750 i 2028 og 670/750 i 2029.

Eksempel

En virksomhed med et ikkekvoteomfattet anlæg med varmeproduktion, der er omfattet af en aftale efter stk. 1, fanger og lagrer CO₂ og nedsætter derfor CO₂-afgiftstilsvaret efter de foreslåede bestemmelser i § 9 f, stk. 3 og 4. Virksomheden leverer varme til bl.a. en virksomhed med ikkekvoteomfattet proces, der er berettiget til godtgørelse af afgiften efter § 9 e i perioden 2025-2029.

Det foreslås i *stk. 6*, at skatteministeren efter aftale med klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, hvilken myndighed der indgår aftale med virksomheder efter stk. 1, indholdet af disse aftaler, herunder om kontrol og administration af aftalerne, samt om krav til fakturaoplysninger ved levering af varme eller kulde fra virksomheder, der har indgået en sådan aftale.

Det forudsættes, at skatteministeren efter aftale med klima-, energi- og forsyningsministeren vil fastsætte regler om den nærmere administration af aftaleordningen, herunder om hvilken statslig myndighed, der indgår disse aftaler med virksomhederne, kravene til indholdet af og vilkårene i aftalerne, herunder afgrænsningen af de i aftalen omfattede anlæg, samt om opgørelserne af den samlede mængde udledt CO₂ og den samlede mængde fanget CO₂.

Det forudsættes desuden, at der fastsættes regler om kontrol, herunder om Energi styrelsens kontrol af, at opgørelsesreglerne og aftalevilkårene overholdes. Der vil derudover kunne fastsættes nærmere regler om, hvilke oplysninger virksomhederne vil skulle stille til rådighed for Energistyrelsen.

Provenumæssige konsekvenser

Forslaget vurderes ikke at medføre provenumæssige konsekvenser.

Til nr. 9

Efter CO₂-afgiftslovens § 10, stk. 4, 1. pkt., skal virksomheder, der leverer gas, naturgas, bygas og varme, skal mindst en gang årligt afgive de oplysninger, der er nødvendige for opgørelse af tilbagebetalingsbeløb efter §§ 9 a-9 c. Efter 2. pkt. fastsætter skatteministeren de nærmere regler herom.

I lovforslagets § 1, nr. 21, foreslås det i CO₂-afgiftslovens § 10, stk. 4, 1. pkt., at ændre ”§§ 9 a-9 c” til ”§§ 9 a, 9 b og 9 e”.

Det foreslås med ændringsforslag nr. 9, at i den under nr. 21 foreslåede ændring af CO₂-afgiftslovens § 10, stk. 4, 1. pkt., ændres ”§§ 9 a, 9 b og 9 e” til: ”§§ 9 a, 9 b, 9 e og 9 f”.

Det vil medføre, at virksomheder, der leverer gas, naturgas, bygas og varme, skal mindst en gang årligt afgive de oplysninger, der er nødvendige for opgørelse af tilbagebetalingsbeløb efter CO₂-afgiftslovens § 9 f, der foreslås indsat ved ændringsforslag nr. 8.

Til nr. 10

Efter CO₂-afgiftslovens § 13, stk. 3, skal registrerede virksomheder ikke indbetale afgift af den del af eget forbrug, for hvilken der ydes tilbagebetaling efter § 9 a, 9 b eller 9 c.

I lovforslagets § 1, nr. 24, foreslås det i CO₂-afgiftslovens § 13, stk. 3, at ændre ”§§ 9 a, 9 b eller 9 c” til ”§§ 9 a, 9 b eller 9 e”.

Det foreslås med ændringsforslag nr. 10, at i den under nr. 24 foreslåede ændring af CO₂-afgiftslovens § 13, stk. 3, ændres ”§§ 9 a, 9 b eller 9 c” til ”§§ 9 a, 9 b, 9 e eller 9 f”.

Det vil medføre, at registrerede virksomheder kan modregne den afgift af den del af eget forbrug, der kan tilbagebetales efter CO₂-afgiftslovens § 9 f, der foreslås indsat ved ændringsforslag nr. 8, i deres angivelse af afgift til Skatteforvaltningen.

Til nr. 11

Med den foreslåede ændring vil den fulde tilbagebetaling efter gasafgiftslovens § 10 skulle nedsættes med 1,2 kr. pr. GJ i stedet for 4,5 kr. pr. GJ for varme og varer anvendt til kvoteomfattede procesformål efter gasafgiftslovens § 10 a. Det er en forudsætning, at der ikke betales CO₂-afgift af samme varme og varer.

Det svarer til minimumssatsen i energibeskatningsdirektivet for energiprodukterne omfattet af gasafgiftsloven. Minimumssatsen er fastsat i euro pr. GJ, hvilket svarer til ca. 1,1 kr. pr. GJ. Af hensyn til at sikre, at minimumssatserne er overholdt ved eventuelle kursudsving, foreslås det at fastsætte satsen til 1,2 kr. pr. GJ.

Afgiften på 1,2 kr. pr. GJ foreslås ikke indekseret.

Til nr. 12

Med den foreslåede ændring vil den fulde tilbagebetaling efter kulafgiftslovens § 8 skulle nedsættes med 1,2 kr. pr. GJ i stedet for 4,5 kr. pr. GJ for varme og varer anvendt til kvoteomfattede procesformål efter kulafgiftslovens § 8 a. Det er en forudsætning, at der ikke betales CO₂-afgift af samme varme og varer.

Det svarer til minimumssatsen i energibeskatningsdirektivet for energiprodukterne omfattet af gasafgiftsloven. Minimumssatsen er fastsat i euro pr. GJ, hvilket svarer til ca. 1,1 kr. pr. GJ. Af hensyn til at sikre, at minimumssatserne er overholdt ved eventuelle kursudsving, foreslås det at fastsætte satsen til 1,2 kr. pr. GJ.

Afgiften på 1,2 kr. pr. GJ foreslås ikke indekseret.

Provenumæssige konsekvenser

Nedsættelse af afgifterne til minimumssatserne skønnes samlet set at indebære et mindreprovenu på ca. 5 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd og en øget udledning på 0,01 mio. ton CO₂ i 2030 ift. lovforslagene.

Erhvervenes merbelastning vil med ændringsforslagene blive lempet med ca. 10 mio. kr. ift. lovforslagene.